

"Investigation of Changes in Hemodynamic Factors Following Cardiac Rehabilitation in Patients Referred to Cardiac Rehabilitation Department of Mazandaran Heart Center"

Zahra Madani¹
 Atefeh Najafi²
 Ali Asghar Nadi Ghara³
 Aliakbar Mahmoodi⁴
 Hanieh Adib²
 Gholamreza Partovi²

¹ Assistant Professor, Department of Sports Medicine, Cardiovascular Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Sports Medicine Specialist, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ PhD in Statistics, Health Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Assistant Professor, Department of Sports Medicine, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received July 8, 2022; Accepted November 7, 2023)

Abstract

Background and purpose: Cardiovascular disease is the main cause of death in the world, including Iran. Cardiac rehabilitation is associated with improving patients' performance and reducing mortality from all causes of death. This study aimed to investigate the changes in exercise capacity and hemodynamic factors following cardiac rehabilitation in patients referred to the cardiac rehabilitation department of Mazandaran Heart Center.

Materials and methods: This cross-sectional study was carried out by examining the medical records of 262 patients referred between February 2018 to February 2020. Each of the three groups of patients with coronary artery disease, valvular heart disease, and chronic heart failure were separately examined in terms of values before and after cardiac rehabilitation related to systolic blood pressure (SBP), diastolic blood pressure (DBP), mean arterial pressure (MAP), and resting heart rate (HR). Data were analyzed with SPSS-22, STAT-15 software.

Results: In each of the three mentioned groups of cardiac patients, the mean SBP, DBP, and MAP variables had a significant decrease ($P < 0.001$); however, the mean HR did not show any significant changes ($P > 0.2$).

Conclusion: Cardiac rehabilitation may improve exercise capacity and hemodynamic factors, including SBP, DBP, and MAP in patients with various heart diseases and is recommended as a class I suggestion in eligible patients.

Keywords: Cardiac rehabilitation; Cardiovascular diseases; Resting heart rate; Systolic and diastolic blood pressure

J Mazandaran Univ Med Sci 2023; 33 (Supple 2): 203-211 (Persian).

Corresponding Author: Atefeh Najafi- Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran. (Email: atefehnajafi66102@gmail.com)

بررسی تغییرات فاکتورهای همودینامیک به دنبال بازتوانی قلبی در بیماران ارجاع شده به بخش بازتوانی قلبی مرکز قلب مازندران

زهرا مدنی^۱
عاطفه نجفی^۲
علی اصغر نادی قرا^۳
علی اکبر محمودی^۴
هانیه ادیب^۲
غلامرضا پرتوی^۲

چکیده

سابقه و هدف: بیماری‌های قلبی عروقی عمده‌ترین علت مرگ در دنیا و هم‌چنین در ایران است. بازتوانی قلبی با بهبود عملکرد بیماران و کاهش مورتالیتی ناشی از تمامی علل مرگ همراهی دارد. هدف از این مطالعه بررسی تغییرات ظرفیت ورزشی و فاکتورهای همودینامیک به دنبال بازتوانی قلبی در بیماران ارجاع شده به بخش بازتوانی قلبی مرکز قلب مازندران بود.

مواد و روش‌ها: این پژوهش مقطعی از طریق بررسی اطلاعات پرونده پزشکی ۲۶۲ بیمار مراجعه‌کننده در بازه زمانی اسفند ۹۶ تا اسفند ۹۸ اجرا شد. هریک از سه گروه بیماران (بیماری عروق کرونر، اختلالات دریچه‌ای قلب و نارسایی مزمن قلبی) به طور جداگانه، قبل و بعد از بازتوانی قلبی، از نظر متغیرهای فشار خون سیستولیک (SBP)، فشار خون دیاستولیک (DBP)، میانگین فشار خون شریانی (MAP) و ضربان قلب در حالت استراحت (HR)، با کمک نرم‌افزار آماری SPSS-22 آنالیز شدند.

یافته‌ها: در هریک از سه گروه بیماران قلبی اشاره شده، میانگین متغیرهای MAP، DBP و SBP کاهش معنادار داشت ($P < 0.001$)؛ اما تغییرات میانگین HR معنی‌دار نبود ($P > 0.2$).

استنتاج: بازتوانی قلبی ممکن است سبب بهبود ظرفیت ورزشی و فاکتورهای همودینامیک، شامل MAP، DBP و SBP در افراد مبتلا به انواع بیماری‌های قلبی شود و به عنوان پیشنهاد کلاس یک در بیماران واجد شرایط توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: بازتوانی قلبی، فشار خون سیستولیک و دیاستولیک، ضربان قلب در حالت استراحت، بیماری‌های قلبی عروقی

مقدمه

بیماری‌های قلبی عروقی (CVD: Cardiovascular Diseases) هم‌چنان یکی از علل عمده مرگ در دنیا با فراوانی بیش از ۱۸/۶ میلیون نفر در سال محسوب می‌شود (۱).

مؤلف مسئول: نام: عاطفه نجفی - ساری: کیلومتر ۱۷ جاده فرح‌آباد، مجتمع دانشگاهی پیامبر اعظم، دانشکده پزشکی

۱. استادیار، گروه پزشکی ورزشی، مرکز تحقیقات قلب و عروق، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. متخصص پزشکی ورزشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. دکترای تخصصی آمار، مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. استادیار، گروه پزشکی ورزشی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۴/۲۸ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۱/۵/۵ تاریخ تصویب: ۱۴۰۲/۸/۱۶

E-mail: atefehnajafi66102@gmail.com

طبق گزارش کنسرسیوم کوهورت ایران، شیوع کلی CVD در ایران بیش از ۹۰۰۰ مورد به ازای هر ۱۰۰،۰۰۰ نفر جمعیت است و این کشور یکی از بالاترین میزانهای شیوع CVD استاندارد شده بر حسب سن را دارد (۲). افراد مبتلا به CVD از ورزش منظم و تغییر در سبک زندگی سود می‌برند و برنامه‌های بازتوانی قلبی (CR: Cardiac Rehabilitation) و تمرینات ورزشی (ET: Exercise Training) مداخله‌ای حیاتی برای آن‌ها در نظر گرفته می‌شود. کارآزمایی‌های بالینی نشان داده‌اند که بازتوانی قلبی بر پایه ورزش بعد از رخداد انفارکتوس میوکارد و نارسایی قلبی، با کاهش میزان بروز انفارکتوس راجعه، ترمیم بطنی مطلوب و کاهش مرگ‌ومیر ناشی از CVD و سایر علل مرگ همراه است (۳-۵). هم‌چنین، طبق شواهد علمی، CR در بیماران انفارکتوس میوکارد موجب کاهش بستری مجدد در بیمارستان می‌شود (۶). بازتوانی قلبی برای تمام بیماران نجات‌یافته از حوادث کرونری حاد یا افراد تحت پروسیجرهای ریواسکولاریزاسیون عروق کرونر، به عنوان توصیه کلاس یک (دارای اندیکاسیون) در گایدلاین‌های معتبر اروپایی و آمریکایی ارائه شده است (۷-۹).

نتایج کارآزمایی بالینی Shabana و Mohammed نشان‌دهنده تأثیرات فیزیولوژیک معنادار انجام CR در بیماران نارسایی قلبی مزمن به شکل کاهش تعداد ضربان قلب، فشار خون سیستولیک و دیاستولیک بود (۱۰). در مطالعه ماندانا پروند و همکاران نیز افزایش ظرفیت عملکردی و کاهش متوسط ضربان قلب در گروهی از بیماران انفارکتوس میوکارد که تحت بازتوانی قلبی قرار گرفتند، مشاهده شد (۱۱). هم‌چنین، یافته‌های مطالعه مرور نظام‌مند Prabhu و همکاران، حاکی از اثرهای مثبت برنامه‌های بازتوانی قلبی در شرایط مختلف (کلینیک، خانگی و از راه دور) بر ظرفیت عملکردی و فعالیت فیزیکی در بیماران بعد از ریواسکولاریزاسیون عروق کرونری بود (۱۲). به نظر می‌رسد ارائه نتایج

ارزیابی عملکرد مراکز بازتوانی قلبی در قالب بررسی پیامدهای بالینی، نقش مثبتی در افزایش توجه به این گزینه درمانی از سوی سیاست‌گذاران، مدیران اجرایی و متخصصان بالینی مرتبط با سلامت قلبی عروقی داشته باشد. بخش بازتوانی قلبی مرکز قلب مازندران از اسفند ماه ۱۳۹۶ راه‌اندازی شده و تا کنون، به تعداد نسبتاً قابل توجهی از بیماران CVD ارائه خدمت داشته است. در این مطالعه، برای اولین بار، نتایج بالینی حاصل از بازتوانی قلبی مراجعان به این مرکز بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع مقطعی بود و به روش پرونده‌خوانی اجرا شد. تمام پرونده‌های ثبت شده مربوط به بیماران مراجعه‌کننده به بخش بازتوانی قلبی مرکز قلب مازندران، واقع در بیمارستان فاطمه الزهرا شهر ساری، در بازه زمانی اسفند ۹۶ تا اسفند ۹۸ بررسی شدند. معیار ورود به مطالعه همان اندیکاسیون‌های بازتوانی قلبی، شامل بیماری‌های عروق کرونر (CAD)، نارسایی مزمن قلبی پایدار با اختلال عملکرد سیستولیک یا دیاستولیک، بیماری‌های دریچه‌ای قلب بعد از انفارکتوس میوکارد (به شرط پایدار بودن)، بعد از جراحی CABG و بعد از آنژیوپلاستی کرونری داخل مجرای از طریق پوست (Percutaneous transluminal coronary angioplasty: PTCA) بود که بیماران مربوطه با تشخیص قطعی و دستور ارجاع توسط متخصص قلب و عروق یا جراح قلب، به این بخش ارجاع داده شدند. پرونده‌های مربوط به بیماران با غیبت در بیش از دو جلسه بازتوانی یا دارای نقصان داده‌ها از مطالعه حذف شد.

روش اجرای بازتوانی قلبی

در اولین مراجعه بیماران برای بازتوانی قلبی سرپایی، بعد از گرفتن شرح حال و معاینه فیزیکی و ثبت الکتروکاردیوگرام (ECG) اولیه، برنامه درمانی شامل

۱۲ جلسه بازتوانی (۳ روز در هفته) طراحی شد. در هریک از جلسات بازتوانی، به منظور نظارت دقیق بر ریتم قلبی، بیمار تحت مانیتورینگ قلبی با استفاده از سیستم تله متری قرار گرفت و علائم حیاتی در شروع و بعد از اتمام هریک از ورزش ها کنترل شد. ورزش های بیمار در هر نوبت بازتوانی، شامل تمرینات هوازی استقامتی از جمله راه رفتن روی تردمیل با سرعت و شیب مشخص (به مدت متوسط ۱۵ دقیقه)، تمرین با دوچرخه ثابت با بارکاری مشخص (به مدت متوسط ۱۵ دقیقه)، تمرین با بارکاری دقیق، تمرین با دستگاه ارگومتر دستی با بارکاری مشخص (به مدت متوسط ۱۵ دقیقه) و ورزش های قدرتی بود. تمامی ورزش ها تحت نظارت انجام شد. جدول شماره ۱ جزئیات اجرای پروتکل CR سرپایی را طبق راهنمای انجمن بازتوانی قلبی عروقی و ریوی آمریکا (AACVPR) نشان می دهد (۱۳، ۱۴).

جدول شماره ۱: پروتکل بازتوانی قلبی سرپایی طبق راهنمای انجمن بازتوانی قلبی عروقی و ریوی آمریکا (AACVPR)

فرکانس/شدت/مدت نوع ورزش*	هوازی	مقاومتی
فرکانس	۳ روز در هفته	۳ روز در هفته
شدت	RPE [†] : 4-6/10 (CR10 Scale: 4-6)	60-80% 1-RM [†] یا RPE [†] : 4-6/10 (CR10 Scale: 4-6)
مدت	۱۰-۳۰ دقیقه (میانگین ۲۰ دقیقه)	۲-۴ دوره/ ۸-۱۲ تکرار
نوع	تردمیل/ دوچرخه ثابت و ارگومتر دستی	دمبل/ کش تراپاند

*frequency/intensity/time/type

[†] - امتیاز سختی در ک شده[†] یک تکرار بیشینه

متغیرهای مطالعه و تجزیه و تحلیل آماری

متغیرهای مطالعه شامل سن، جنس، بیماری های همراه، ریسک فاکتورهای CAD، مصرف بتابلوکر، سابقه مداخله هایی مانند PCI (Percutaneous coronary intervention) یا CABG در بیماران CAD و نوع بیماری قلبی عروقی بود. هم چنین، متغیرهای همودینامیک شامل فشار خون سیستولیک (SBP) و دیاستولیک (DBP)، میانگین فشار خون شریانی (MAP) (محاسبه بر اساس فرمول $2 \text{ DBP} + \text{SBP}$) و تعداد ضربان قلب (HR) در حالت استراحت، در شروع

و پایان ۱۲ جلسه بازتوانی اندازه گیری شد. در مرحله آنالیز داده ها، سه گروه (مبتلایان به CAD یا ریسک فاکتورهای آن، اختلالات دریچه ای قلب و CHF) با هدف شناسایی گروهی از بیماران قلبی که ممکن است بیش تر از فواید CR بهره مند شوند، جداگانه در نظر گرفته شدند. داده های مطالعه با استفاده از آماره های تعداد، درصد فراوانی، میانگین و انحراف معیار توصیف شدند. برای مقایسه درون گروهی متغیرهای همودینامیک در مراحل قبل و بعد از بازتوانی قلبی، آزمون Paired T-test با استفاده از نرم افزار SPSS 22 اجرا و سطح معنی داری آماری $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته ها

از مجموع ۲۶۲ بیمار مطالعه شده با میانگین سنی 58.2 ± 11.1 سال، ۹۶ مورد (۳۶/۶ درصد) زن و ۱۶۶ مورد (۶۳/۴ درصد) مرد بودند. ۸۵ درصد (۲۲۴ نفر) بیماران ارجاع شده برای CR دچار CAD بودند. نزدیک به دوسوم موارد CAD سابقه مداخله CABG داشتند (جدول شماره ۲). جدول شماره ۲ نتایج مربوط به توصیف و مقایسه متغیرهای همودینامیک قبل و بعد از اتمام بازتوانی را در هریک از گروه های بیماران CVD به طور جداگانه نشان می دهد. جدول شماره ۳ نتایج مربوط به توصیف و مقایسه متغیرهای همودینامیک در گروه های مختلف بیماری های قلبی عروقی را نشان می دهد.

جدول شماره ۲: توزیع درصد فراوانی انواع تشخیصی بیماری های قلبی عروقی در مجموع ۲۶۲ بیمار تحت بازتوانی قلبی

تشخیص	تعداد (درصد فراوانی)
CAD بدون مداخله تهاجمی	۳۱ (۱۱/۸)
CAD با مداخله PCI	۵۱ (۱۹/۵)
CAD با مداخله CABG	۱۲۲ (۵۴/۲)
بیماری دریچه ای (VHD)	۱۷ (۶/۵)
CHF	۲۰ (۶/۷)

CAD: بیماری عروق کرونر

PCI: مداخله عروق کرونر از راه پوست

CHF: نارسایی مزمن قلبی

CABG: پیوند عروق کرونر

VHD: بیماری دریچه ای قلب

جدول شماره ۳: توصیف و مقایسه میانگین قبل و بعد از باز توانی قلبی متغیرهای همودینامیک در گروه‌های مختلف بیماری‌های قلبی عروقی

انحراف معیار $\pm$ میانگین				نوع بیماری قلبی	
HR*(beat/min)	MAP*(mmHg)	DBP*(mmHg)	SBP*(mmHg)	متغیر مرحله	
۷/۲±۷۶/۱۷	۲۷/۴±۷۰/۲۱	۱۹/۳±۷۹/۳۵	۸۷/۸±۱۱۴/۳۸	بدون مداخله	
۱۶/۴±۸۱/۲۹	۲۹/۳±۵۵/۸۴	۱۰/۵±۶۵/۶۴	۱۶/۴±۸۱/۲۹	تهاجمی CAD	۳۱N=
۰/۲>	۰/۰۰۱<	۰/۰۳	۰/۰۰۱<	سطح معنی داری	
۱۱/۷±۷۶/۲۵	۳۲/۱±۸۱/۰۳	۲۳/۱±۸۹/۸۷	۲۰/۵±۱۸۸/۰۶	قبل	PCI با مداخله
۷/۹±۷۷/۴۶	۲۶/۸±۶۰/۷۲	۹/۲۲±۶۶/۴۶	۲۷/۴±۸۹/۶۹	بعد	CAD
۰/۲>	۰/۰۰۱<	۰/۰۰۱<	۰/۰۰۱<	سطح معنی داری	۵۱N=
۱۲/۷±۷۹/۵۵	۴۷/۷±۷۸/۹۷	۶۸/۴±۹۳/۱	۱۸/۳±۱۱۵/۳۶	قبل	CABG با مداخله
۱۳/۳±۷۸/۹۲	۲۷/۹±۵۷/۹۷	۱۱/۱±۶۶/۴۱	۲۷/۳±۸۶/۲۵	بعد	CAD
۰/۲>	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱<	سطح معنی داری	۱۴۲N=
۱۵/۳±۸۴/۰۷	۲۵/۷±۷۹/۵	۱۹/۵±۸۰/۳	۱۴/۲±۱۰۸	قبل	بیماری دریچه‌ای
۱۰/۱±۷۸/۶۱	۲۰/۳±۵۹	۵/۶±۵۸/۶۹	۲۰/۲±۸۱/۶۲	بعد	۱۷N=
۰/۱۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱<	سطح معنی داری	
۱۱/۷±۷۹/۶۱	۲۲/۹±۷۴/۶	۲۲/۹±۷۴/۶۴	۱۴/۲±۱۰۹/۱۸	قبل	CHF
۱۱/۷±۷۹/۱۵	۲۵/۵±۶۳/۲۸	۲۵/۵±۶۳/۲۸	۲۷/۲±۹۳/۶۲	بعد	۲۰N=
۰/۲>	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	سطح معنی داری	

*SBP: فشار خون سیستولیک/DBP: فشار خون دیاستولیک/ MAP: میانگین فشار خون شریانی / HR: ضربان قلب در دقیقه

در گروه CAD، در هر سه زیرگروه بدون مداخله‌ی تهاجمی، با مداخله آنژیوپلاستی و با مداخله CABG، میانگین متغیرهای همودینامیک SBP، DBP و MAP در مرحله بعد از باز توانی قلبی، به طور معنی داری کاهش یافته ($P < 0.001$)؛ اما میانگین ضربان قلب در حالت استراحت بدون تغییر معنی دار آماری بود ($P > 0.02$). در دو گروه بیماران اختلالات دریچه‌ای قلب و CHF نیز نتایج مشابهی به دست آمد.

بحث

در این پژوهش مقطعی، برای اولین بار در بخش باز توانی قلبی مرکز قلب مازندران، پیامدهای بالینی این درمان بررسی شده است. حجم نمونه قابل توجه و بررسی گروه‌های متنوعی از بیماران CVD، شامل بیماران CAD (در زیرگروه‌های با و بدون مداخله‌های تهاجمی PCI یا CABG)، VHD و CHF از نکات قوت مطالعه است. یافته‌ها نشان‌دهنده کاهش معنی دار متغیرهای همودینامیک MAP، DBP، SBP و همین طور، کاهش ضربان قلب، اما بدون معنی داری آماری بود. طبق شواهد پژوهشی در رابطه با تأثیر باز توانی قلبی بر کاهش MAP، DBP و SBP در حالت استراحت در افراد سالم یا دارای فشار خون بالا، چندین

مکانیسم شامل تغییرات نوروهورمونال، عروقی و ساختاری، کاهش کاتکولامین‌های پلاسما و بهبود حساسیت به انسولین مطرح است. هم‌چنین، تغییرات مطلوب در عوامل اندوژن متقبض و متسع کننده عروق و تأثیر مثبت آن بر کاهش مقاومت عروق محیطی و افزایش برون‌ده قلبی از دیگر مکانیسم‌ها است (۵، ۱۶). برای مثال، مطالعه Katarzyna و همکاران در سال ۲۰۲۲ که به مقایسه اثرهای حاصل از ۸ هفته باز توانی قلبی بر فاکتورهای همودینامیک در زنان و مردان مبتلا به CAD پرداخته است، کاهش واضح در فشار خون سیستولیک و دیاستولیک دیده شد (۱۷). هم‌چنین، مطالعه Panchal و همکاران در سال ۲۰۱۹ که درباره بیماران بعد از جراحی CABG انجام شد، نشان داد که ورزش هوازی سبب بهبود برخی از فاکتورهای همودینامیک، شامل SPO_2 و DBP می‌شود. در این مطالعه، تغییرات HR و SBP معنی دار نبود که اندکی با نتایج مطالعه ما متفاوت است. علت این اختلاف می‌تواند محدود بودن نمونه‌ها، دوره کوتاه باز توانی قلبی و پروتکل باز توانی متفاوت باشد (۱۸). در مطالعه Felip Araya و همکاران در سال ۲۰۲۱ که به صورت گذشته‌نگر درباره بیماران CVD انجام شد، کاهش واضح میانگین SBP و DBP در حالت استراحت بعد از CR دیده شد که با نتایج مطالعه

ما هم سو است (۱۹). در مطالعه کارآزمایی بالینی Haitham Gala Mohammed و همکاران در سال ۲۰۱۸ که به بررسی اثرهای بازتوانی قلبی در بیماران CHF پرداخته است، کاهش واضح میانگین SBP دیده شد که با مطالعه ما هم سو است. هم چنین، طبق یافته‌های این مطالعه، میانگین DBP به طور معنی داری کاهش یافته که با نتایج مطالعه ما در گروه بیماران CHF، مغایرت دارد (۱۰). مطالعه Osailan و همکاران نیز در سال ۲۰۲۰ به بررسی اثرهای بازتوانی قلبی بر پاسخ‌های همودینامیک، بعد از جراحی CABG پرداخته است. تغییرات فاکتورهای همودینامیک شامل کاهش میانگین SBP و DBP بود و تمامی این تغییرات از نظر آماری، معنی دار بوده‌اند. در پایان، این مطالعه نتیجه می‌گیرد که اکثر پاسخ‌های همودینامیک به کمک بازتوانی قلبی بر پایه ورزش، در مدت ۸ هفته بعد از جراحی CABG، به طور واضحی بهبود می‌یابد که با نتایج مطالعه ما هم سو است (۲۰).

در رابطه با متغیر ضربان قلب استراحت، برخی از مطالعات علت کاهش HR را افزایش تون واگ و غلبه سیستم پاراسمپاتیک در طولانی مدت مطرح کرده‌اند؛ در حالی که در سایر مطالعات، به تغییرات ساختاری و بازآرایی (Remodeling) و در نتیجه، تغییر ویژگی کانال‌های یونی، به ویژه کانال‌های کلسیمی در گره سینوسی اشاره شده است (۲۱).

در مطالعه Panchal و همکاران، کاهش ضربان قلب استراحت معنی دار نبود که با نتایج ما هم سو است (۱۸). در مطالعه پروند و همکاران در سال ۲۰۱۶، اثرهای CR بر HR و Functional capacity در ۴۰ بیمار با سابقه MI بررسی شد. در این مطالعه نیز کاهش ضربان قلب از نظر آماری، معنی دار نبود که با یافته‌های مطالعه ما هم سو است (۱۱). نتایج مطالعه Felip Araya نیز با مطالعه ما هم سو بوده است (۱۹). در مطالعه Haitham Gala Mohammed و همکاران، میانگین تعداد ضربان قلب استراحت به طور معنی داری، کاهش یافت که با

نتایج مطالعه ما در گروه بیماران CHF مغایرت دارد. علت این تفاوت در نتایج می‌تواند طول دوره بازتوانی طولانی تر نسبت به مطالعه ما (۱۶ جلسه) و هم چنین، جامعه هدف متفاوت با مطالعه ما باشد (۱۰). در مطالعه کارآزمایی بالینی سعید سیاوشی و همکاران در سال ۲۰۱۳ که به بررسی تأثیر بازتوانی قلبی بر وضعیت همودینامیک بعد از جراحی CABG پرداخت، میانگین ضربان قلب به طور معنی داری، در گروه CR کاهش یافت؛ اما در سایر پارامترهای همودینامیک اختلاف معنی داری دیده نشد. علت اختلاف این نتایج با مطالعه ما می‌تواند تفاوت طراحی این دو مطالعه باشد. مطالعه ما از نوع مقطعی و بدون گروه کنترل بود؛ اما مطالعه سیاوشی نوعی کارآزمایی بالینی دارای گروه کنترل است. هم چنین، گروه هدف این دو مطالعه و مدت بازتوانی قلبی در این دو مطالعه متفاوت است (۲۲).

مطالعات نشان داده‌اند که بازتوانی قلبی علاوه بر بیماری‌های قلبی مزمن، برای درمان حوادث حاد قلبی نیز مؤثر هستند و با اثرهای مفید روانی و جسمانی، سبب پیشگیری از پیشرفت بیماری می‌شوند. بیش تر مطالعات بر نتایج مفید بازتوانی قلبی در بیماری عروق کرونر قلبی، شامل وضعیت‌های تحت درمان دارویی یا تحت درمان PTCA و CABG تأکید کرده‌اند. هم چنین، این مداخله به ویژه در بیماران مبتلا به بیماری عروق کرونر، در مقایسه با سایر مداخلات درمانی، از نظر اقتصادی، به صرفه تر است (۲۳، ۲۴).

این مطالعه مقطعی با رویکرد گذشته‌نگر و به روش پرونده‌خوانی اجرا شد و بنابراین، مسئله نبود یا نقصان داده‌ها در برخی از نمونه‌ها مطرح بود. پیشنهاد می‌شود که برای مطالعات آتی مشابه، ارزیابی کامل و با تعداد بیش تری از متغیرهای همودینامیک، متابولیک و عملکردی صورت گیرد. هم چنین، با اتخاذ رویکرد آینده‌نگر و در نظر گرفتن زمان پیگیری طولانی مدت، میزان عود بیماری، بستری و مرگ و میر اختصاصی بیماری‌های قلبی در افراد تحت بازتوانی قلبی در مرکز

سپاسگزاری

این پژوهش را کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مازندران با کد IR.MAZUMS.REC.1400.232 تأیید کرده است. از استادان گرانقدر و تمامی افرادی که در انجام این مطالعه همکاری کردند، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

قلب مازندران بررسی شود. به علاوه، پیشنهاد می شود با طراحی مطالعات کارآزمایی بالینی، انواع پروتکل های بازتوانی قلبی با اجزاء، فرکانس و طول مدت متفاوت در گروه های مختلف بیماری های قلبی اجرا و نتایج حاصل بررسی و مقایسه شود. بررسی تأثیر CR به عنوان نوعی مداخله پیشگیری اولیه در افراد دارای ریسک فاکتورهای قلبی عروقی نیز توصیه می شود.

References

1. Virani SS, Alonso A, Aparicio HJ, Benjamin EJ, Bittencourt MS, Callaway CW, Carson AP, Chamberlain AM, et al. Heart disease and stroke statistics-2021 update: a report from the American Heart Association. *Circulation* 2021; 143(8): e254-e743.
2. Fahimfar N, Khalili D, Sepanlou SG, Malekzadeh R, Azizi F, Mansournia MA, et al. Cardiovascular mortality in a Western Asian country: results from the Iran Cohort Consortium. *BMJ Open* 2018; 8(7): e020303.
3. Lawler PR, Filion KB, Eisenberg MJ. Efficacy of exercise-based cardiac rehabilitation post-myocardial infarction: a systematic review and meta-analysis of randomized controlled trials. *Am Heart J* 2011; 162(4): 571-584.e2.
4. Edelmann F, Gelbrich G, Düngen H-D, Fröhling S, Wachter R, Stahrenberg R, et al. Exercise training improves exercise capacity and diastolic function in patients with heart failure with preserved ejection fraction: results of the Ex-DHF (Exercise training in Diastolic Heart Failure) pilot study. *J Am Coll Cardiol* 2011; 58(17): 1780-1791.
5. Wisloff U, Stoylen A, Loennechen JP, Bruvold M, Rognmo O, Haram PM, et al. Superior cardiovascular effect of aerobic interval training versus moderate continuous training in heart failure patients: a randomized study. *Circulation* 2007; 115(24): 3086-3094.
6. Dunlay SM, Pack QR, Thomas RJ, Killian JM, Roger VL. Participation in cardiac rehabilitation, readmissions, and death after acute myocardial infarction. *Am J Med* 2014; 127(6): 538-546.
7. Hillis LD, Smith PK, Anderson JL, Bittl JA, Bridges CR, Byrne JG, et al. 2011 ACCF/AHA guideline for coronary artery bypass graft surgery: executive summary: a report of the American College of Cardiology Foundation/American Heart Association Task Force on Practice Guidelines. *J Thorac Cardiovasc Surg* 2012; 143(1): 4-34.
8. Amsterdam EA, Wenger NK, Brindis RG, Casey DE, Ganiats TG, Holmes DR, et al. 2014 AHA/ACC guideline for the management of patients with non-ST-elevation acute coronary syndromes: executive summary: a report of the American College of Cardiology/American Heart Association Task Force on Practice Guidelines. *J Am Coll Cardiol* 2014; 64(24): e139-e228.
9. Piepoli MF, Hoes AW, Agewall S, Albus C, Brotons C, Catapano AL, et al. 2016 European Guidelines on cardiovascular disease prevention in clinical practice: The Sixth Joint Task Force of the European

- Society of Cardiology and Other Societies on Cardiovascular Disease Prevention in Clinical Practice (constituted by representatives of 10 societies and by invited experts) Developed with the special contribution of the European Association for Cardiovascular Prevention & Rehabilitation (EACPR). *Eur Heart J* 2016; 37(29): 2315-2381.
10. Mohammed HG, Shabana AM. Effect of cardiac rehabilitation on cardiovascular risk factors in chronic heart failure patients. *Egypt Heart J* 2018; 70(2): 77-82.
 11. Parvand M, Goosheh B, Sarmadi AR. Effect of Cardiac Rehabilitation on Heart Rate and Functional Capacity in Patients After Myocardial Infarction. *Iranian Rehabilitation Journal* 2016; 14(3): 157-162.
 12. Niramayee V, Prabhu, Arun G, Maiya, Nivedita S, Prabhu. Impact of Cardiac Rehabilitation on Functional Capacity and Physical Activity after Coronary Revascularization: A Scientific Review. *Cardiol Res Pract* 2020; 2020: 1236968.
 13. Nici L, Donner C, Wouters E, Zuwallack R, Ambrosino N, Bourbeau J, et al. American thoracic society/European respiratory society statement on pulmonary rehabilitation. *Am J Respir Crit Care Med* 2006; 173(12): 1390-1413.
 14. Ries AL, Bauldoff GS, Carlin BW, Casaburi R, Emery CF, Mahler DA, et al. Pulmonary rehabilitation: joint ACCP/AACVPR evidence-based clinical practice guidelines. *Chest* 2007; 131(5): 4S-42S.
 15. Tsukakoshi D, Yamamoto S, Takeda S, Furuhashi K, Sato M. Clinical perspectives on cardiac rehabilitation after heart failure in elderly patients with frailty: a narrative review. *Ther Clin Risk Manag* 2022; 18: 1009-1028.
 16. Yang Gao, Ling Yue, Zhilin Miao, Fengrong Wang, Shuai Wang, Bo Luan & Wenjun Hao. The Effect and Possible Mechanism of Cardiac Rehabilitation in Partial Revascularization Performed on Multiple Coronary Artery Lesions. *Clin Interv Aging* 2023; 18: 235-248.
 17. Szmigielska K, Jegier A. Clinical Outcomes of Cardiac Rehabilitation in Women with Coronary Artery Disease-Differences in Comparison with Men. *J Pers Med* 2022; 12(4): 600.
 18. Panchal B, Gutami S. To Study the Response of Treadmill Walking and Cycle Ergometer on the Hemodynamic Changes of Post CABG Surgery Patients during Immediate Post-Operative Days. *International Journal of Science and Healthcare Research* 2019; 4(4): 125-130.
 19. Araya-Ramírez F, Moncada-Jiménez J, Grandjean P, Franklin B. Improved Walk Test Performance and Blood Pressure Responses in Men and Women Completing Cardiac Rehabilitation: Implications Regarding Exercise Trainability. *Am J Lifestyle Med* 2021; 16(6): 772-778.
 20. Osailan A, Abdelbasset WK. Exercise-based cardiac rehabilitation for post coronary artery bypass grafting: its effect on hemodynamics response and functional capacity using Incremental Shuttle walking test: a retrospective pilot analysis. *J Saudi Heart Assoc* 2020; 32(1): 25-33.
 21. Badrov MB, Wood KN, Lalande S, Sawicki CP, Borrell LJ, Barron CC, Vording JL, Fleischhauer A, Suskin N, McGowan CL, Shoemaker JK. Effects of 6 Months of Exercise-Based Cardiac Rehabilitation on Autonomic Function and Neuro-Cardiovascular Stress Reactivity in Coronary Artery Disease

- Patients. J Am Heart Assoc 2019; 8(17): e012257.
22. Siavoshi S, Roshandel M, Zareyan A, Ettefagh L. The Effect of Cardiac Rehabilitation Care Plan on Quality of Life in Patients Undergoing Coronary Artery Bypass Surgery. aumj 2013; 2(4): 217-226 (Persian).
23. Anderson L, Oldridge N, Thompson DR, Zwisler AD, Rees K, Martin N, Taylor RS. Exercise-Based Cardiac Rehabilitation for Coronary Heart Disease: Cochrane Systematic Review and Meta-Analysis. J Am Coll Cardiol 2016; 67(1): 1-12.
24. Ambrosetti M, Abreu A, Corrà U, Davos CH, Hansen D, Frederix I, et al. Secondary prevention through comprehensive cardiovascular rehabilitation: From knowledge to implementation. 2020 update. A position paper from the Secondary Prevention and Rehabilitation Section of the European Association of Preventive Cardiology. Eur J Prev Cardiol 2021; 28(5): 460-495.